

ஐந்தாம் பருவம் - மூன்றாம் பகுதி தாங்கிய ரஜாக் கர் குண்டர்கள், போலீசு, இராணுவம் ஆகியவற்றை தினந்தோறும் கிராமங்களின் மீது படையெடுத்தனர். வீடுகளை எரித்தனர். வீடுகளைச் சூறையாடத் தல, பண்களைக் கெடுத்தல், மக்களைச் சித்திரவதை செய்தல் ஆகிய குற்றங்கள் தினந்தோறும் ஏதாவதொரு கிராமத்தில் இடம் பெற்றன. எதிரிகளின் இத்தகைய தாக்குதல்களை எதிர்த்து வற்றிப்பெற, நன்கு தீர்ந்த படையில் லாமல் சாத்தியப்படாது என்பதை மக்கள் உணர்ந்தனர்.

ஆரம்பத்தில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு படையெடுப்பு நடந்தது. கிடைத்த ஆயுதங்கள் எல்லாம் இந்த மாவட்டப் படையெடுப்புக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. ஆனால் மிகச் சீக்கிரத்திலேயே கீழணிகளிடம் ஆயுதங்கள் இல்லாமலிருப்பது தவறு என்று புரிந்து கொள்ளப்பட்டது. எனவே மாவட்டப் படையெடுப்பு கலக்கப்பட்டது. தாலுகா மட்டத்தில் படையெடுப்பு, அவர்களிடையே வலையைக் கொடுக்கப்பட்டன. கிராம மட்டத்திலான படையெடுப்பும் நிறுத்தப்பட்டன. கிராமங்களைப் பாதுகாப்பதே அவர்களிடையே முக்கியமான வலையாக இருந்தது. ஆயுதந்தரித்த ரஜாக் கர் குண்டர்கள், இராணுவம் ஆகியவற்றை உபயோகித்து வந்த பாதைகளைக் கட்டி அவர்கள் அழிக்க வேண்டியிருந்தது. கிராமத்திலுள்ள எல்லா இளைஞர்களும் நிலங்களில் வலையை செய்து கொண்டிருந்தபோதே இந்தக் கிராமப் படையெடுப்பும் பங்கெடுத்துக் கொண்டனர்.

படையெடுப்பில் முழுநேர ஊழியர்களாக வலையைச் சித்தமாயிருந்த இளைஞர்களால் முறையான கொரில்லாப் படையெடுப்பு நிறுத்தப்பட்டன. இதற்கான ஆர்வத்தையும் உறுதியையும் அவர்கள் பெற வேண்டியிருந்தது. இந்த முறையான படையெடுப்பு முக்கியமாக, ஆயுதந்தாங்கிய ரஜாக் கர் குண்டர்களையும் இராணுவத்தையும் எதிர்ப்பதாக இருந்தன. கிராமங்களைப் பாதுகாப்பது அவர்கள் வலையையிற்று. இந்தப் படையெடுப்பு தன்னகத்தே 10வருந்து 25 பேர் வரை கொண்டிருந்தது. சில சமயங்களில் சூழ்நிலைகளுக்குத் தகுந்தவாறு ஒரு குழு மற்றொரு குழுவைச் சேர்ந்து குறிப்பிட்ட தாக்குதல்களை நடத்திற்று. பின்பு தத்தம் இடங்களிலுக்குச் சென்றது.

இதுவரை உழுவதையே மட்டுமே அறிந்த சாதாரண விவசாயிகளின் புதல்வர்கள் எதிரிகளிடமிருந்து ஆயுதங்களைப் பிடுங்கினர். இவர்கள் சண்டைகளின் மீலமும், அனுபவங்கள் மீலமும் போர்த்தந்திரங்களதைத் தெரிந்து கொண்டனர். சாதாரண கல்வி கட்டப் பெறாத இவர்கள், முறையான கொரில்லாப் படையெடுப்பு தலைவர்களாக உருவாயினர். சாதாரண மக்கள் மத்தியிலிருந்து சிறந்த தீரர்கள் உருவாயினர்.

Written by

Friday, 05 September 2008 17:26 -

கொரில்லா படகைகள் அமறைந்ததன் பயனாக, தலையங்கமான இயக்கம் ஒரு புதிய, உயர்ந்த கட்டத்தை அடைந்தது. ரஜாக் கர் குண்டர்கள் தாக்குதல்களிலிருந்து கிராமங்களை பாதுகாப்பதுடன் மக்கள் திருப்தியடையவில்லை. விவசாய கொரில்லாப் படகைகள் தாங்களாகவே ரஜாக் கர் குண்டர்கள் மற்றும் போலீசாரின் சிறிய முகாம்களைத் தாக்க ஆரம்பித்தன. விவசாயக் கொரில்லா படையினர் அவர்களிடமிருந்து ஆயுதங்களைப் பறித்துக் கொண்டனர். போலீசு அல்லது ரஜாக் கர்களின் வருகைக்காக மறைவாகக் காத் திருந்தனர். அவர்கள் மீது திடீர்த் தாக்குதல் தொடர்ந்தனர். இதன் மூலமாகப் பல வெற்றிகளை அடைந்தனர்.

படகைகளுக்குப் பக்கபலமாக மக்கள் நின்றனர். போலீசார் மற்றும் ரஜாக் கர் குண்டர்களின் தாக்குதல்களை மக்களும் படகைகளும் ஒன்று சேர்ந்து வீரத்தோடு எதிர்த்தனர். எதிரிகளுக்கு மக்கள் பலவழிகளில் தொல்லைகளைக் கொடுத்துனர். இம்மாதிரியான தாக்குதல்கள் நிறுத்தக்கூடாத கிராமங்களில் நடந்த வண்ணமிருந்தன. ஒவ்வொரு கிராமமும் போர்க்களமாக மாறியது. அம்மனைபரொலு, பரைனிபள்ளி ஆகிய இடங்களில் நடத்தப்பெற்ற எதிர்த்தாக்குதலானது சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. இவை, தலையங்கமான மக்கள் எல்லோரையும் ஊக்குவித்தன. இந்தச் சமயத்தில் கட்சிச் சொட்டு இரத்தம் இருக்கும் வரையில் ரத்துடன் போராடிய வீரப்புதல்வர்கள் பலரைக் கட்சி இழந்தது. அவர்கள் தங்கள் கைகளில் சிங்கொடியை ஏந்தியும் "கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஓங்குக!" என்று முழங்கியும் கம்யூனிஸ்டுகளாகப் போராடினர்.

இந்த வீரமான மக்களில், தோழர் யாதகிரி என்பவரும் ஒருவர். இவர் சூரியபட்டை தாலுகாவிலுள்ள சிலுவஜந்தா கிராமத்தில் விவசாயத் தொழிலாளியாக இருந்தார். ஜன்னார்டி பிரதாபர்டி என்ற கொடும்மை வாய்ந்த நிலப்பிரபுக்களிடம் பண்ணைக் காலியாக இருந்தார். அவர் ஒரு போலீசு லாரியைப் பிடிக்க ஓடினார். போலீசு சூடப் போவதையும் அவர் பொருட்படுத்தவில்லை. இறுதியில் அவர் காலில் குண்டடிபட்டது. மேற்கொண்டு ஓட முடியவில்லை. அருகிலிருந்த அடர்ந்த மரங்களுக்கிடையில் ஒளிந்து கொண்டார். போலீசு உடனே அவரைத் தேடி ஆரம்பித்தது; பின்பு அவரைப் பிடித்து மான்ட்ராய் போலீசு பாசறைக்குக் கொண்டு சென்றனர்.

படகைகளின் இரகசியம் அறிவதற்காக நாள் கணக்காக அவர் சித்திரவதை செய்யப்பட்டார். இந்தச் சித்திரவதை ஒருநாள் இரண்டு நாள் மட்டுமல்லாது தொடர்ந்து 10 நாட்களுக்கு நடந்தது. அவருடைய விரல்களுக்குள் ஊசி குத்தப்பட்டது. அவருடைய உடம்பு முழுவதும் பிள்டுகளால் கிழிக்கப்பட்டது; சிகர்டி நுனிகளால் சூடப்பட்டது. அவர், தலகை மூலம் தலையங்கவிடப்பட்டார். தடிகளாலும், துப்பாக்கியின் பின்பகுதிகளாலும் அடித்தும், போலீசு பிடிஸ் கால்களால் உதைத்தும் அவருடைய ஒவ்வொரு எலும்பும் நொறுக்கப்பட்டது.

Written by

Friday, 05 September 2008 17:26 -

இவ்வளவு சித்திரவதபைத்துப்பட்ட போதும், நமது வீரர் யாதகிரி சிறிதும் வளநைந்து கொடுக்கவில்லை. படகைகளைப் பற்றிய இரகசியங்கள் ஒன்றைக் கட்ட அவர் சொல்ல மறுத்துவிட்டார். அவர் உறுதியாகச் சொன்னார்: "உங்களுக்கு முன்னாள் பணியப் போவதில்லை. நான் இறந்தாலும் கட்ட எங்களையே சங்கம் உயிரூடன் இருக்கும். அது உங்கள் எல்லோரையும் அழித்து விடும்." இதுவே அவர் கட்சி வரகைக்கும் சொன்ன வீரமிக் வார்த்தைகள்.

இறுதியில் இராணுவ அதிகாரி அவரை ஒரு நாற்காலியில் அமரச் செய்து இரகசியங்களைச் சொல்லிவிடுமாறு கெஞ்சினான். ஆனால் யாதகிரி உறுதியான, முபிவான பதிலையே திரும்பச் சொன்னார். இதனால் கோபமடைந்த இராணுவ அதிகாரிகள் அவரைக் கொல்வதற்கு உடனே உத்தரவுகள் பிறப்பித்தனர்.

யாதகிரியினுடைய கால்களும் கைகளும் கட்டப்பட்டன. இராணுவத்தினர் அவருடைய உடம்பின் பகுதிகளை ஒவ்வொன்றாகச் சூட ஆரம்பித்தனர். இடையிடையே அவரை இரகசியங்களைச் சொல்லிவிடுமாறு கட்டினர். ஆனால் யாதகிரி மறுத்துவிட்டு "சங்கம் வாழ்க! கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஓங்குக!" என்ற வார்த்தைகளையே திரும்பத் திரும்பச் சொன்னார். இறுதியில் அவருடைய இதயத்தில் சூடப்பட்ட உயர்ந்த தியாகியானார். அவர் ஒரு உண்மையான கம்யூனிஸ்ட் ஆனார். கம்யூனிச சித்தாந்தத்திற்குச் சிறந்த மதிப்பைப் பெற்றுக் கொடுத்தார்.